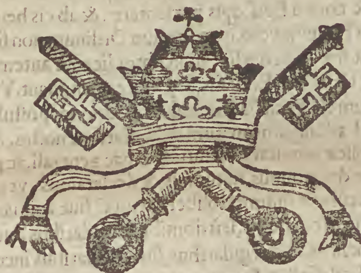
S. D. N.

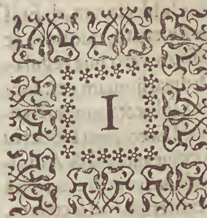
D. GREGORII PAPAE. XV.

CONSTITVTIO DE EXEMPTORVM priuilegijs circa animarum curam, & Sacramentorum administrationem, Sancti monialium Monasteria, & Prædicationem Verbi Dei.

GREGORIVS EPISCOPVS seruus seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

INSCRVTABILI DEI PROVIDENtia vniuersalis Ecclesiæ regimini, meritis licet impa ribus, præsidentes; pastoralis nostræ solicitudinis partes esse dignoscimus, in eam curam pręcipuè incumbere, vt à dignis, & probatis tantùm sacerdotibus sanctè administrentur Ecclesiastica Sacraméta; Atquè vt virginum Deo sacrarum Monasteria diligentissimè custodiantur; & viri assumantur idonei ad prædicationis officium salubritèr exequendum. Sanè Tridentinæ Synodi decre-

decretis prouidè cautum est, nullum Presbyterum, etiàm regularem, posse
Sef.23.c.15 Confessiones secularium, etiám Sacerdotum, audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut parochiale beneficium habeat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut aliàs idoneus iudicetur, & approbationem, quæ gratis detur, obtineat. Nec non vt in Monasterijs, seu domibus virorum, seù mulierum, quibus imminet animarum cura personarum seculariũ,
Sef.25.de regul.c.11. preter eas, quæ sunt de illorum Monasteriorum, seu locorum familia, personæ; tàm regulares, quàm seculares eiusmodi curam exercentes, subsint immediatè in ijs, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent; iurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in cuius Diœcesi sunt sita. Itemq; vt Episcopi vniuersi sub obstentatione Diuini iudicij, & interminatione maledictionis æternæ, in omnibus Monasterijs sibi subiectis Ordina-
Sef.25.de regul.c.5. ria: in alijs verò Sedis Apostolicæ auctoritate clausuram sanctimonialium, vbi violata fuerit, diligentèr restitui: & vbi inuiolata est, conseruari maximè procurent; inobedientes, atquè contradictores per censuras Ecclesiasticas, aliasquè pœnas, quacumque appellatione postposita, compescentes. Atquè vt regulares in Ecclesijs suorum Ordinum prædi-
Sef.5.c.2. care volentes, se coràm Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur; in Ecclesijs verò, quæ suorum Ordinum non sunt, nullo modo
Sef.24. de refor.c.4. predicare possint sine Episcopi licentia: contradicente autem Episcopo, nulli, etiám in suorum Ordinum Ecclesijs, predicare præsumant. Verùm quia experientia compertum est; Ecclesiastici regiminis rationes postulare, vt decretis eiusmodi aliquid adiungatur: matura deliberatione nostra, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac generali, ac perpetuo valitura Constitutione decernimus, statuimus, & declaramus, vt deinceps tàm regulares, quàm seculares quomodolibet exempti, siuè animarum curam personarum seculariũ Monasterijs, seù domibus regularibus, aut quibusuis alijs Ecclesijs, vel beneficijs, siuè regularibus, siuè secularibus incumbentem exerceant; siuè aliàs Ecclesiastica Sacramenta, aut vnum ex illis ministrent præuia Episcopi licentia, & approbatione; siuè quo quomodo in dictæ cure exercitio, aut in eorundem Sacramentorum, vel alicuius ex illis administratione de facto absquè vlla auctoritate se ingerant: in his, quæ eiusmodi curam, seù administrationem concernunt, omnimode iurisdictioni, visitationi, & correctioni Diœcesani Episcopi, tanquàm Sedis Apostolicę delegati, plenè in omnibus subijciantur. Ad hæc tàm regulares, quàm seculares huiusmodi nullis priuilegijs, aut exeptionibus tueri se possint, quominus, si deliquerint circa personas intrà septa degẽtes, aut circa clausuram, vel circa bonorum administrationem Monasteriorum Monialium, etiàm regularibus subiectarum, ab Episcopo loci, similiter tanquàm ad hoc Sedis Apostolicæ delegato, quotiès, & quando opus fuerit, puniri, & corrigi valeant. Confessores verò siuè regulares, siue seculares, quomodocumque exempti, tam Ordinarij, quàm extraordinarij ad Confessiones Monialium, etiam regularibus subiectarum, audiendas nullatenus deputari valeant, nisi priùs ab Episcopo Diœcesano idonei iudicentur, & approbationem, quę gratis concedatur, obtineant. Sed & Administrantes bona ad eiusmodi Monasteria Sanctimonialium, vt præfertur, etiã regularibus subiectarum, pertinentia, siuè regulares extiterint, siuè seculares, quomodolibet exempti, Episcopi loci, adhibitis etiam Superioribus regula-
ribus

ibus,singulis annis rationes administrationis,gratis tamen exigendas,redde re teneantur,ad idque iuris remedijs cogi,& compelli queant. Liceatq; Episcopo,ex rationabili causa Superiores regulares admonere,vt eiusmodi Confessores atq; Administrarores amoueant:ijsq; Superioribus id facere detrectantibus,aut negligentibus,habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores,& administratores amouendi quotiès,& quando opus esse iudicauerit. Ac similiter posit Episcopus,vnà cum Superioribus regularibus,quarumcumque Abbatissarum,Priorissarum,Præfectarum,vel Præpositarum eorumdem Monasteriorum,quocumque nomine appellentur, electionibus per se, vel per alium interesse,ac præsidère,absquè vlla tamen ipsorum Monasteriorum impensa. Ac demum habeat Episcopus,tanquàm dictæ Sedis delegatus auctoritatem coercendi,ac puniendi quoscumquè exemptos tàm seculares, quàm regulares,qui in alienis Ecclesijs,aut quæ suorum Ordinum non sunt, absquè Episcopi licentia;& in Ecclesijs suis,aut suorum Ordinũ, nõ petita illius benedictione,aut ipso cõtradicẽte,prædicare præsumpserint. Itá vt Episcopi in suprascriptis casibus,& in prænominatas personas,in præmissis omnibus,& singulis;aut circa ea quoquo modo delinquẽtes,quoties,& quãdo opus fuerit,etiàm extrà visitationem,per censuras Ecclesiasticas,aliasq; pœnas,vti eiusdem Sedis delegati,procedere,omnemq; iurisdictionem exercere liberè, & licitè valeant. Decernentes sic per quoscunquè Iudices quauis auctoritate fungentes,etiam Sacri Palatij Auditores,necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales,sublata eis,& eorum cuilibet,quauis,aliter iudicandi,& interpretandi facultate,& auctoritate,iudicari,& definiri debère;Irritum quoquè,& inane si secùs super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in fauorem quarumcumquè personarũ, atquè Ordinum tàm Mendicantium,quám non Mendicantium,Militiarum,etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani,Congregationẽ, Societatum,ac cuiusuis alterius instituti, etiám necessariò,& in indiuiduo exprimendi,Monasteriorum, Cõuentuum, Capitulorũ,Ecclesiarũ, & aliorum quoruncumque tàm secularium,quàm regularium locorum,necnon illorum,etiàm iuramento,confirmatione Apostolica,vel quauis firmitate alia roboratis Statutis,vel Consuetudinibus, etiám immemorabilibus;exemptionibus quoque,indultis, & priuilegijs, etiàm in corpore iuris clausis,aut ex causa,& titulo oneroso,vel in limine fundationis concessis,etiàm Mari Magno,seu Bulla aurea,aut aliàs nuncupatis; Conseruatorum deputationibus eorumq;, atque alijs inhibitionibus,quibus Episcopi deferre minimè teneantur:& quibusuis alijs,sub quibuscumque tenoribus & formis,ac cum quibusuis,etiàm derogatoriarum derogatorijs, alijsq; efficacioribus,& insolitis clausulis,necnon irritãtibus decretis,etiám Motu proprio,& ex certa sciẽtia,ac de Apostolicæ potestatis plenitudine,aut aliàs quomodolibet;etiàm per viam communicationis,seù extensionis concessis,& iteratis vicibus approbatis,& innouatis;etiàm si pro illorum sufficienti derogatione de illis,eorumq; totis tenoribus,& formis specialis,& indiuidua, ac de verbo ad verbum,non autem per clausulas generales idem importantes, mẽtio,seu quæuis alia expressio habenda,aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset;tenores huiusmodi,ac si de verbo adverbum nihil penitus omisso,& forma in illis tradita obseruata,inserti forent,præsentibus, pro expressis haben-

bentes, quibus quoad ea, quæ eisdē præsentibus aduersantur, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter & expressè derogamus; cæterisq; contrarijs quibuscūq;. Cæterùm quia difficilè foret præsentes litteras ad singula quæque loca deferri, vt eæ tamen omnibus innotescant, mādamus illas ad valuas Lateranen., & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, atquè Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ publicari, & inibi affigi, & per aliquod temporis spatium dimitti, eisq; detractis, earum exempla eo in loco relinqui. Ac volumus, vt earundem præsentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & Sigillo Prælati, seu Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis, in iudicio, & extra illud, vbi opus fuerit, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum Statuti, declarationis, decretorum, derogationis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario cōtraire. Si quis autèm hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno incarnationis Dominicæ M. DC. XXIII. Nonis Februarij. Pontificatus nostri Anno secundo.

V. Dat.

S. de Vrsinis.

Registrata in Secretaria Breuium.

In nomine Domini Amen. Anno à Natiuitate Domini nostri IESV CHRISTI M. DC. XXIII. indictione sexta die verò octaua Mēsis Februarij; Pōtificatus autē Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri D. GREGORII Diuina prouidentia Papæ XV. Anno secundo, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen. Principis Apostolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, dimißis ibidem earumdem literarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium, et exinde remotis, deinde demißis earumdem literarum copijs affixis, vt moris est, per nos Cosmum Modium, & Alexandrū de Rocchis Sāctißimi Domini Nostri Papæ Cursores.

Octauius Spada Magister Cursorum.